

Forfatter: ?

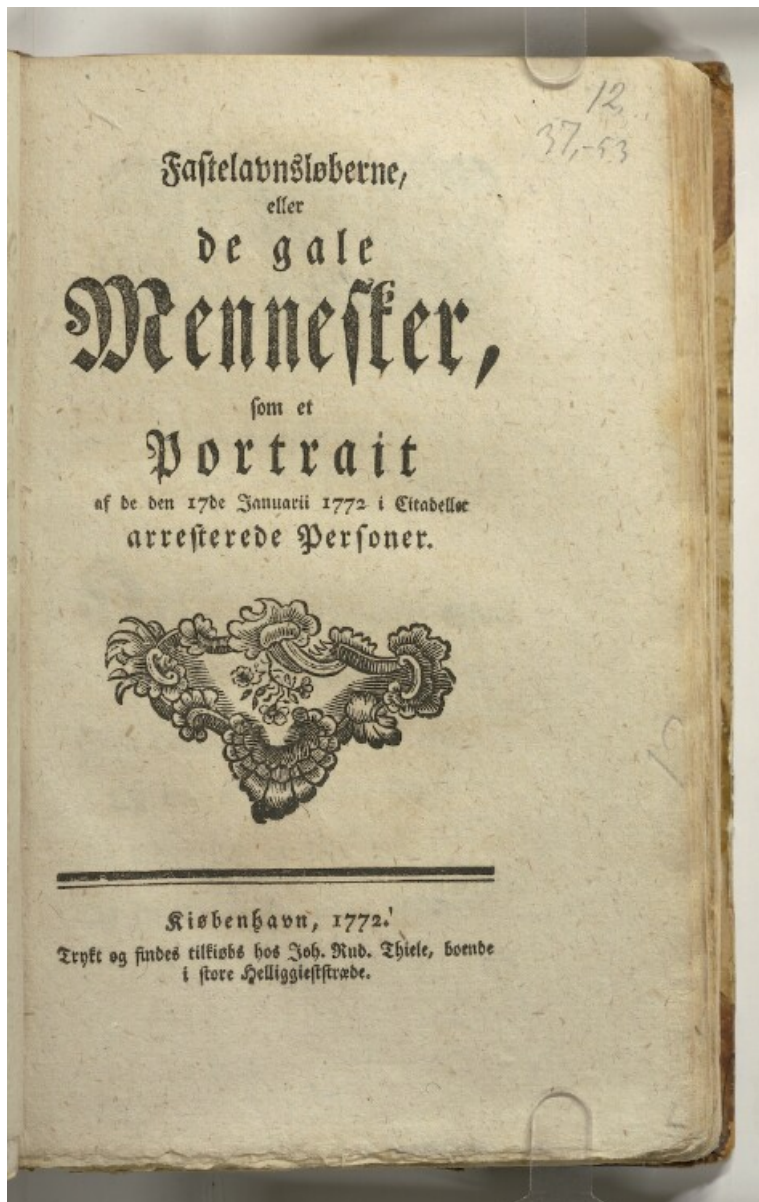
Titel: Fastelavnsløberne, eller de gale Mennesker, som et Portrait af de den 17.de Januarii 1772 i Citadellet arresterede Personer.

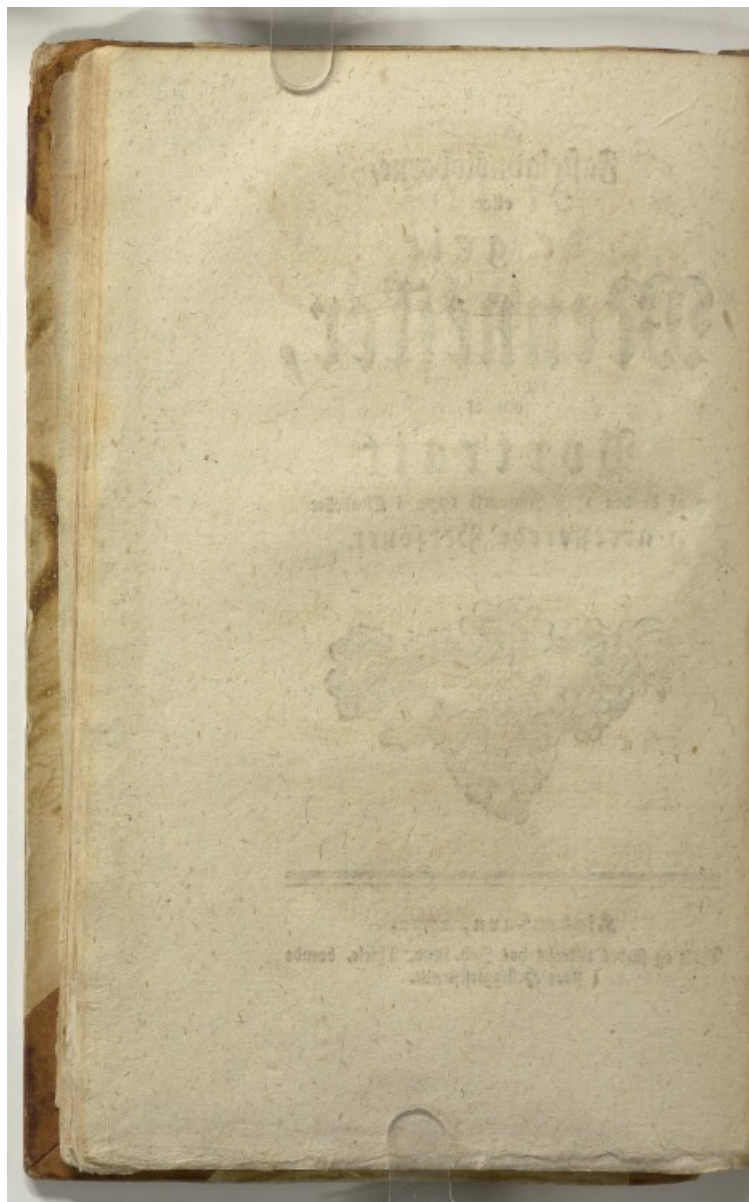
Citation: ?: "Fastelavnsløberne, eller de gale Mennesker, som et Portrait af de den 17.de Januarii 1772 i Citadellet arresterede Personer.", i ?: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, J . R Thiele, 1772, s. 1.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_012/facsimile.pdf (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Siſt ſeer jeg en förvildet Skare
Af lutter onde Menneſker,
Som rafende omkring at fare,
Dg ſelv ei der Ulykke ſeer;
De bliver ved at løbe gal,
Dg frygter ei for noget Fald.

4

De søger alt omkuld at kaste,
Hvori de finder mindste Got,
Dg hvad der ei er værd at laste,
Det er for dem den verste Spot,
De elsker Uret, hader Ret,
Dg ærer, hvad man kalder slet.

De op til Verdens Toppe stiger,
Dg hver Dag tager immer til,
Fra al Retfærdighed de viger,
I det de Store være vil:
Det Høieste af Verdens Trin
Indtager ganske deres Sind.

De

De seer en stor og mægtig Trone,
De seer en Majestæt herpaa,
De tænker kun hans gyldne Krone
I deres Magt at kunde faa,
De vover alt hvad voves kan,
I Meening sigt det gaar vel an.

Et Rige deres Magt forskrækker,
Af Frygt det andet skælve maa,
En Dag bestemt, da deres Trækker
I fulde Glor skal kunde staa;
En Dag for tvende Riger Dee
Den er bestemt, hver den skal see.

Men, holdt! jeg seer de vild nu'farer,
De løber selv i deres Garn,
En hisset oppe os forsvarer,
Dg skiller os ved dette Skarn,
Han vaager, da vi andre sov,
Dg seer vi har hans Hielp behov.

Ja Struense, og Brandt, og Berger,
Dg Falkenskiold, og Gähler med,
Et evigt Varsen os afværger
Alt det J havde tilbered,
Det Dnde J os tænkte til,
Det Eder selv nu ramme vil.

Men

Men hvor har J og kundet være

Saa gal, min gode Struense,

At tænke eder var bestieret

En Krone her i Rigerne?

Hvor kunde J vel falde paa,

J Herddømmet skulde faa?

Dg hvor mon J vel kunde tænke,

J andre høie Herrer, at

En Struense man vilde skænke

Saa kostbar og saa rar en Skat?

Nei, før han fik til Eie den,

Der Blod ei var i os igien.

Nei,

8

Nei, Struense! nu kan du lære,
At du løb rigtig Fastelavn
Den Gang, du vilde Konge være,
Dg reent udslette Kongens Navn;
Ja dit Komplot løb med dig om,
De derfor faaer og deres Dom.

